

[Justitsministeren]

bliver oplysninger tilbage, men efter det, vi ved nu, skulle der kun være tale om, at der tilbage bliver et minimum af oplysninger.

Fru Aase Olesen beskæftigede sig også med den fare, der kan være for øget kriminalitet. Nu er det ikke specielt i forbindelse med Dankortene, man kan tale om den risiko. Det er i det hele taget ved anvendelsen af de elektroniske midler, hele den elektroniske verden, som man kan regne med kommer.

Jeg er ikke overbevist om, at vi her har større mulighed for at standse eller fjerne risikoen for kriminalitet ved hjælp af en lovgivning. Det er nok mere de tekniske modforholdsregler, vi her må interessere os for, og som de, der skal anvende midlerne, i allerhøjeste grad bør interessere sig for. Derfor er det også uhyre rimeligt og rigtigt, at man er opmærksom på, hvilken risiko der kan opstå i den forbindelse. Jeg gør opmærksom på, hvad der jo står i rapporten, det er side 261, at spørgsmålet om hele EDB-kriminaliteten er blevet taget op af justitsministeriet og vil blive taget op, men det bliver i en bredere sammenhæng.

Jeg forstår godt, at fru Aase Olesen og andre kan give udtryk for nogen bekymring over det, der kan blive resultaterne af den nye teknologi, de virkninger, det kan have med hele det, jeg før kaldte den elektroniske verden.

Jeg er også enig i, at man må være opmærksom på, om det kan medføre et angreb på noget væsentligt, som vi mener må være i samfundet, dette, at man ikke kommer ud i en øget risiko for kriminalitet, dette, at man sikrer privatlivets fred, sådan at man ikke kan anvende registre til noget, de ikke bør kunne anvendes til. Det mener jeg man skal være opmærksom på hele vejen frem, både i forbindelse med lovgivningen, sådan at man har den nødvendige lovgivning på området, og i forbindelse med de muligheder, der er for at tilrettelægge systemerne sådan, at man dels udelukker – i det omfang det overhovedet er muligt – at man giver anledning til en ny kriminalitet, dels sikrer de personlige retigheder, som vi alle lægger vægt på.

Vi har jo hørt under denne debat, og det ved vi også, at alle de nye systemer, denne elektroniske verden, kan være en god bistand på mange måder. Det er noget, man kan anvende, som det her omtales, til fortrinlige serviceydelser, men det skulle jo gerne være

sådan, at elektronikken er noget, vi skal bruge, ikke sådan, at elektronikken kan bruge os.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det er da udmærket, at hr. Askjær Jørgensen bliver edderrasende, men jeg synes godt, han kunne holde skæg fra snot. Der er utallige eksempler fra de sidste 4-5-6 år på, at VS har stemt for en decentralisering i det her samfund. Derfor er det fuldstændig ude i hampen, når det hele bliver slået sammen, idet det bliver sagt, at vi i øvrigt mener det samme som socialdemokratiet. Som et par enkelte eksempler vil jeg bare nævne redegørelsen om landsbyer og eksemplet med stålpriserne, hvor vi vist i øvrigt stemte sammen med fremskridtspartiet.

Hr. Askjær Jørgensen tvinger mig med sine bemærkninger om, at hverken socialdemokratiet eller SF eller VS overhovedet kender noget til de forhold, de små erhvervsdrivende lever under, næsten til at oprulle min baggrund. Til hr. Askjær Jørgensens fornøjelse – det vil forhåbentlig forhindre et hjertestop for ham – kan jeg sige, at jeg er vokset op ude på bøhlandet, helt ude på bøhlandet, hos en af de små købmænd, hvor begge, både mand og kone, arbejder hele dagen. Til hr. Askjær Jørgensens oplysning kan jeg også sige, at bedsteforældrene også levede ude på bøhlandet under de samme forhold, så jeg har immervæk et vist kendskab – i hvert tilfælde 34 års kendskab – til, hvordan de små handlende har det, og hvordan de ser på disse grusomme socialistiske partier.

Det, jeg finder er væsentligt, er, at der er begrundet frygt for, at indførelse af Dankort og et centraliseret betalingssystem vil betyde en langsom udkonkurrering af de små handlende. Det er efter min mening fuldstændig uacceptabelt, fordi det betyder nogle uddøde landsbyer, som vi allerede har alt for mange af, hvor man skal have en bil og skal suse ind til den nærmeste discountbutik eller ind til det nærmeste supermarked for at kunne handle.

Hvis hr. Askjær Jørgensen virkelig mener det alvorligt med de små handlende, håber jeg da, det får den konsekvens, at hr. Askjær Jørgensen også mener, at de små handlende og forbrugerne skal have adgang til at se den